

ŠTVRŤANSKÝ spravodaj

2/2025

Obec Štvrtok - www.stvrtok.com - redakcia@stvrtok.com - ročník VII - nepredajné

Štvrťanská oskoruša je finalistkou súťaže Strom roka 2025, ktorú organizuje Nadácia Ekopolis. Viac o oskoruši a hlasovaní vo vnútri spravodaja

Vážení spoluobčania,

Leto je časom dovoleník, slnka a oddychu. Naše deti si užívajú prázdniny, no ani sa nenazdáme a opäť sa vrátia do škôl a škôlok. A práve dnes vám prinášam správu, ktorá sa týka práve našich najmenších – naša obec získala dotáciu na výstavbu novej materskej školy z prostriedkov mechanizmu Plánu obnovy a odolnosti (POO) - Zvýšenie kapacít materských škôl! Je to pre mňa obrovská radosť a aj veľká hrdosť, ale najmä obrovský rešpekt a veľká výzva. Uvedomujem si, že realizácia tohto projektu nebude jednoduchá a čaká nás veľmi náročné obdobie plné príprav, rozhodnutí a práce. Verím však, že spoločným úsilím, trpezlivosťou a podporou všetkých, ktorí majú srdce pre našu obec, sa nám podarí toto dielo úspešne dokončiť a otvoriť škôlku, na ktorú budeme všetci pyšní. V pôvodnej materskej škole prebehla rekonštrukcia sociálnych zariadení a v prednej časti je už takmer hotová nová trieda pre najmenšie deti, takže od 01.09.2025 môže prijať všetky deti.

A aby tých dobrých správ nebolo málo, chcem sa s vami podeliť aj o ďalšiu – naša oskoruša, hrdá a majestátna, sa prebojovala do súťaže o **titul Strom roka**. Tento strom je nielen ozdobou našej obce, ale aj symbolom našej histórie, vytrvalosti a krásy, ktorú si chránime. Chcem preto poprosiť všetkých, ktorí ešte za ňu nehlasovali v ankete o Strom roka, aby jej venovali svoj hlas a pomohli jej uspieť. Zároveň vyjadrujem svoju veľkú vďačnosť rodine Zbudilovej, ktorá so zaradením stromu do súťaže súhlasila a aktívne sa na nominácii podieľala.

Podarilo sa nám úspešne dokončiť rekonštrukciu domu smútku. Vďaka tejto obnove sa stal dôstojným miestom, kde sa môžeme naposledy rozlúčiť so svojimi blízkymi v pokojnej a pietnej atmosfére. Na cintoríne nás čaká ešte mnoho práce, treba vybudovať chodníky, oplotenie a vlastne stále je čo kosiť, orezávať a vylepšovať, ale to postupne sa nám darí vylepšovať toto pietne miesto.

V minulom čísle som Vás prosila o trpezlivosť a spoluprácu, spoločnosť Západoslovenská distribučná začínala s začínala rekonštrukciou NN vedenia. Dnes môžeme skonštatovať, že výmena je ukončená a práve dnes keď píšem tento príhovor, prebiehajú posledné úpravy, odvážajú zvyšky zeminy a asfaltu. Takže ešte raz vďaka za trpezlivosť a spoluprácu.

Veľmi sa teším z úspechu, ktorý dosiahla Lea Zelenáková – spolu so svojou spoluhráčkou sa im opäť podarilo stať **majsterkami Slovenska v plážovom volejbale**. Zo srdca jej želim veľa ďalších športových úspechov a radosti z hry.

Denne sa stretávame nielen ako obyvatelia jednej obce, ale predovšetkým ako ľudia, ktorí tvoria jednu veľkú rodinu. Možno nemáme rovnaké priezvisko, možno nebývame pod jednou strechou, ale spája nás niečo veľmi vzácne – naše susedstvo.

V dnešnom svete, kde sa často ponáhľame a riešime svoje vlastné starosti, je ľahké zabudnúť, akú silu má obyčajné gesto – pozdraviť sa, usmiať, spýtať sa, ako sa má ten druhý. Niekedy stačí naozaj málo – pomôcť s nákupom staršiemu človeku, postrážiť deti susedke, ktorá potrebuje ísť k lekárovi, alebo sa zastaviť na krátku návštevu u niekoho, kto žije sám. Susedská pomoc nie je len o konkrétnych činoch. Je to aj o pocite bezpečia, ktorý vieme jeden druhému dať. Keď vieme, že v prípade núdze sa máme na koho obrátiť, cítime sa istejšie a pokojnejšie. Takto vzniká skutočné spoločenstvo – miesto, kde si ľudia navzájom dôverujú a stoja pri sebe.

Naša obec má tú veľkú výhodu, že sa navzájom poznáme. Vieme, kto býva za rohom, a poznáme aj príbehy našich rodín. To je bohatstvo, ktoré si treba chrániť. Preto vás chcem povzbudiť – neotáčajme sa chrbtom k problémom druhých, ale všimajme si, keď niekto potrebuje pomoc. Buďme k sebe úprimní, otvorení a ochotní.

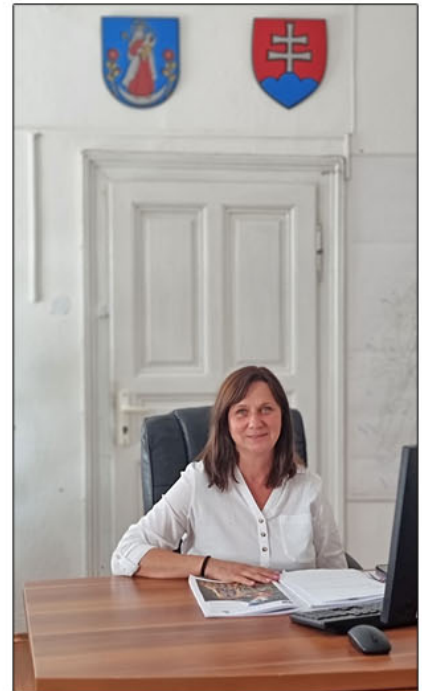
Verím, že ak si každý z nás nájde aspoň chvíľku, aby urobil niečo dobré pre svojho suseda, naša obec bude nielen miestom, kde žijeme, ale aj domovom, na ktorý budeme všetci hrdí.

Ďakujem vám za to, že ste tu jeden pre druhého – v radosť aj v ťažších chvíľach. A želim vám všetkým, aby naše susedské putá boli stále silnejšie, pretože len spolu dokážeme tvoriť dedinku, v ktorej sa bude dobre žiť. Ďakujem vám všetkým, ktorí svojou prácou, podporou a láskou k našej obci pomáhate dosahovať takéto úspechy. Som presvedčená, že ak budeme aj naďalej stáť pri sebe, čaká nás ešte veľa podobných radostných chvíľ.

„Dobrosrdečnosť je jazyk, ktorému rozumejú aj nevidiaci a počujú aj nepočujúci.“ – Mark Twain

S úctou a prianím slnečných dní.

Gabriela Vojtková

Prerábka materskej školy vďaka pomoci rodičov a obyvateľov obce

Počas letných prázdnin sa v našej materskej škole uskutočnila významná prerábka, ktorá by sa bez výdatnej pomoci rodičov, sponzorov a ochotných spoluobčanov určite nepodarila v takom rozsahu. Pod drobnohľadom pani riaditeľky Bohumily Košickej, ktorá celé prázdniny osobne dohliadala na priebeh prác, prebehla rekonštrukcia kúpeľní a kompletná prerábka novej triedy pre najmenšie deti.

Počas prác sa v priestoroch škôlky vystriedalo niekoľko firiem a mnohí rodičia neváhali priložiť ruku k dielu. Práca postupovala rýchlo a my sme mohli každý deň sledovať, ako sa škôlka mení priamo pred očami.

S finančnou i materiálnou podporou pomohli nielen rodičia detí, ktoré navštevujú materskú školu, ale aj viacerí občania, ktorým záleží na tom, aby naše deti mali krásne a podnetné prostredie.

Touto cestou vyslovujeme veľké **ĎAKUJEME** všetkým, ktorí prispeli či už svojím časom, prácou, alebo finančne. Vďaka vám môžu naši najmenší začať nový školský rok v peknej, útulnej a modernej škôlke.

Dôstojnejšie miesto poslednej rozlúčky

S úctou k tradíciám a potrebám našich občanov bola v obci Štvrtok úspešne dokončená **rekonštrukcia domu smútku**. Tento dôležitý projekt sa podarilo zrealizovať vďaka finančnej podpore z **Programu rozvoja vidieka SR 2014 – 2022**.

V rámci obnovy boli **zmodernizované vnútorné priestory**, ktoré dnes pôsobia pokojne, jednoducho a dôstojne – tak, ako si to chvíle poslednej rozlúčky vyžadujú. Významnou zmenou prešla aj **fasáda a okná**, čo prispelo nielen k estetickému vzhľadu, ale aj k technickému zhodnoteniu budovy.

Celková výška získaného **nenávratného finančného príspevku dosiahla 55 500,72 €**, pričom **prijímateľom bola Obec Štvrtok**.

Záverom prác predchádzala aj dobrovoľná brigáda, na ktorej sa zúčastnili **ochotní a šikovní občania našej obce**. Ich pomoc, čas a chuť priložiť ruku k spoločnému dielu si nesmierne vážime. Aj vďaka nim sú tieto priestory pripravené slúžiť svojmu účelu s úctou a pokorou.

Projekt bol podporený z Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka.

Prijímateľ: Obec Štvrtok

Výška NFP: 55 500,72 €

Nové dopravné zrkadlo zvyšuje bezpečnosť na križovatke

Po úspešnom ukončení výmeny elektrických stĺpov sa v našej obci uskutočnil ďalší krok k zvýšeniu bezpečnosti cestnej premávky. **Dňa 13. augusta 2025** pracovníci **Slovenskej správy ciest – Trenčianskeho samo-správneho kraja** namontovali nové dopravné zrkadlo na frekventovanej križovatke v obci Štvrtok.

Tento praktický doplnok pomôže vodičom aj chodcom lepšie vidieť do neprehľadného úseku a predísť tak zbytočným kolíziám. Montáž prebehla rýchlo a odborne, pričom pracovníci zohľadnili aj nové umiestnenie elektrických stĺpov, aby bolo zrkadlo správne a bezpečne osadené.

Obec týmto ďakuje **Slovenskej správe ciest – TSK** za spoluprácu a ochotu. Veríme, že nové dopravné zrkadlo bude spoľahlivo slúžiť všetkým obyvateľom a prispeje k plynulejšej a bezpečnejšej doprave v našej obci.

Výmena NN vedenia a betónových stĺpov v našej obci

V uplynulých týždňoch prebehla v našej obci významná investícia do modernizácie elektrickej siete. Spoločnosť **ZDIS** zrealizovala výmenu nízkonapäťového (NN) vedenia a starých betónových stĺpov, čím sa zvýši spoľahlivosť a bezpečnosť dodávky elektrickej energie pre domácnosti.

Počas prác bolo potrebné počítať s čiastočnými obmedzeniami v doprave (v súčasnosti je už zrkadlo v zákrute opäť na svojom mieste) dodávka elektrickej energie aj v pohybe po niektorých častiach obce. Oceňujeme, že naši spoluobčania pristupovali k tejto situácii s pochopením a trpezlivosťou.

Touto cestou ďakujeme všetkým za spoluprácu a spoločnosti **ZDIS** za kvalitne odvedenú prácu, ktorá prispeje k zlepšeniu infraštruktúry našej obce.

V našej dedine má stavanie mája už dlhoročnú tradíciu.

Dňa 30.4.2025, posledný deň v mesiaci apríl, sme postavili máj, ako znak lásky a pozdrav prichádzajúcemu mesiacu máj. Mamičky spolu s deťmi ozdobili máj krásnymi farebnými stužkami. Potom chlapi za pomoci techniky postavili máj na miesto. Pre občanov bol pripravený program, vystúpenie detského folklór-

neho súboru Čakanka. Krásny program si pripravili aj detičky z materskej školy Štvrtok. Pani učiteľky s deťmi nacvičili krásne vystúpenie a deťom to veľmi pristalo v krojoch. Pre deti bola pripravená sladká odmena.

Katarína Čaklošová

Cyklistické preteky

8. V. 2025

Najodvážnejší malí cyklisti sa opäť stretli na ceste "k vodárni".

Napriek chladnému počasiu a nepriaznivému vetru sa postavilo na štart viac ako 20 súťažiacich, ktorí sa najprv spoločne rozcvičili. Preteky zahájili najmenší na odrážadlách, ktorí za burácajúceho potlesku bezpečne pretínali cieľovú čiaru. Po nich nasledovali cyklisti škôlkari a školáci. Každým kolom sa boj o víťazstvo stupňoval. V najvyššej kategórii museli

súťažiaci zvládnuť dve kolá v celkovej dĺžke 2 km. O bezpečnosť súťažiacich sa na trati starali profesionálni cyklisti Mackaničovi. Víťazi prebrali ocenenie z rúk starostky, ktorá nezabudla na nikoho, ani na tých, ktorí nenabrali odvahu postaviť sa na štart. Tešíme sa na ďalšie športové výkony o rok.

Katarína Kaššovicová

Divadelné predstavenie NIKDY NEVIEŠ

8. V. 2025

Dňa 8.5.2025 zavítalo do našej obce divadlo LUSIAN, pôsobiace pri Centre voľného času Nové Mesto nad Váhom, so svojim druhým divadelným predstavením. Prvé, komické a veselé predstavenie o pažravej princeznej sme mohli vidieť minulý rok. Teraz sa početné obecnstvo zabávalo na vtipnom komediálnom predstavení NIKDY NEVIEŠ. Hra, plná humorných zápletiiek sa odohráva v 80-tich rokoch 20. storočia v nemenovaných kúpeľoch medzi zamestnancami a kúpeľnými hosťami, ktorí si do kúpeľov prišli liečiť svoje neduhy. Ale, našiel sa aj taký hosť, starší elegantný švihák, ktorý svojim uhladeným správaním a lichôtkami pútal pozornosť žien s jediným cieľom, vymámiť od nich peniaze, alebo iné majetky. Prechádzky, milé slová, vyznanie lásky pôsobili omamujúco a ženy mu ležali pri nohách a dali by mu aj posledné. Ale plán mu nevyšiel, lebo si ho ulovila a okolo prsta omotala, práve tá (barmanova mamička), o ktorú záujem nemal a nakoniec musel skákať, ako mu ona pískala. Táto divadelná hra má výstižný názov, pretože ozaj nikdy nevieš, ako ti život zamieša karty. Mladá vdova smútila päť rokov za svojim manželom. Neustále na neho myslela, slzy mala stále na krajíčku, no až v kúpeľoch sa z tohto bólu vyliečila. Zamilovala sa do maséra, ktorý ju požiadal o ruku. V kúpeľnom bare pracoval barman, ktorého jedného dňa prekvapila mamička. Pricestovala za ním, aby mu v kúpeľoch našla nevestičku. Mala ňou byť uplakaná bohatá

vdovička. Mamičke plán nevyšiel, ale čo už mala robiť. Hoci zorganizovala stretnutie syna s nádejnou nevestou, všetko dopadlo inak. Vďaka omylu s brošňou na šatách si jej syn sám našiel tú pravú lásku. Bezdetná, pekná žienka, stále verná manželovi, už dávno stratila nádej mať dieťa. No v kúpeľoch, na radu kamarátky sa jej podaril husársky kúsok, vďaka ktorému sa tešila na to, že bude s manželom tlačiť kočík s jej dieťaťom. Zábavnú atmosféru predstavenia dopĺňala vtipná, energická a všadeprítomná upratovačka. Kúpele liečia fyzické, psychické bóle návštevníkov a niekedy aj vyriešia ich srdcové záležitosti. Táto komédia poukázala na to, že vždy a v každom veku môže prísť šanca stretnúť toho pravého. Výborné výkony hercov, javiskové scény, dobové kostýmy ponúkli prítomným divákovi dobrú zábavu, príjemný zážitok a nedeľný relax.

Alena Pavlíková

Výročná schôdza KD - blahoželanie jubilantom našej obce

23. V. 2025

V máji sme sa opäť stretli vo veľkom počte na našej výročnej schôdzi klubu dôchodcov. Slávnostná bola aj preto, lebo sme si pozvali spolu s obecným úradom hostí - jubilantov našej obce. Po privítaní všetkých prítomných sa nám predstavili so svojim novým programom naše deti z materskej škôlky. Ich tance a spevy, ktoré nacvičili a predviedli pod vedením p. riaditeľky Bohušky Kočickej, boli skoro na profesionálnej úrovni. Preto si aj zaslúžili veľký potlesk - aplaus. Pani riaditeľke veľmi pekne ďakujeme. Potom nasledoval príhovor pani starostky a gratulácie našim jubilantom. Osobne sme zagratalovali všetkým, ktorí prijali naše pozvanie a odozdali im darček a krásnu ružu od obecného úradu. Tých,

ktorí sa nemohli zúčastniť sme navštívili a zagratalovali im osobne.

Po tejto slávnostnej chvíli sme pokračovali v našej schôdzi. Aj keď v našich novinách oboznamujeme občanov pravidelne o našej činnosti, zrekapitulovali sme si čo sme za celý rok robili. Správu o činnosti KD predložila predsedníčka klubu Oľga Zbudilová. V závere svojej správy oboznámila prítomných aj o hospodárení klubu.

Ďalej schôdza pokračovala diskusiou, ale už pri občerstvení. Pochutnali sme si na obložených chlebičkách, sladkostiach, niečom slanom, kavičke, čajíku a kto mal chuť aj na vínku.

Oľga Zbudilová

Deň matiek a privítanie detí

25. V. 2025

Život mamy je hurikán každodenných povinností, práce a času ktorý investuje do svojej rodiny. Kamarátky musia počkať, lebo treba navariť, oprat' a pomôcť s písaním úloh. Nedel'né popoludnie stráviť v spoločnosti iných mám bolo fantastickým osviežením pre mnohé z nás. Mohli sme sa stretnúť pri príležitosti dňa matiek, kde sme si užili program, ktorý pripravili deti pod vedením pani učiteliek. Patrí im obrovský obdiv, pretože dokázali s maličkými navčičiť dlhé dramatizované pásmo ľudových piesní, ktoré

bolo odmenou pre každého diváka. Dojímavé slová pani starostky zasiahli srdcia každej mamy. Vystúpenie zakončila Agátka Kaššovicová so svojou piesňou a malí džentlmeni obdarovali každú mamičku darčekom. Privítali sme najmenších obyvateľov, ktorí sa pohojdali v drevenej kolíske. Káva so sladkým dezertom v spoločnosti tých, ktoré prežívajú rovnaké výzvy, rovnaké radosti a rovnaké životné okolnosti bolo oživením našich bežných materských dní.

Deň detí v prírode

31. V. 2025

V deň našich milovaných detí,
cez priepasť niečo malé letí
Krídelkami presvitá slniečko,
na lístok sadne tichúčko.

Smiech od Haluzíc po Štvrtok.
Už tancuje aj lesný škriatok.
Ahoj o rok v pene čarovnej!
Kričia víly v chvíli radostnej.

V krásny slnečný deň, 31.5.2025, nám počasie dovolilo osláviť s deťmi ich deň. A že to bola oslava veľkolepá! Ako každoročne sa do organizácie zapojili obce Štvrtok a Haluzice, DHZ Ivanovce, MŠ Štvrtok. Nad Haluzickou tiesňavou zneli melódie detských piesní a tak každý účastník našiel štart. Už v úvode na deti čakalo prvé prekvapenie: maľba na tvár. Pomaľované umeleckými dielami dostali pokyny a list na zbieranie pečiatok za úspešné zvládnutie úloh. A hor sa do tiesňavy!

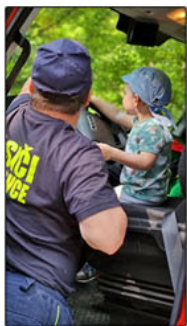
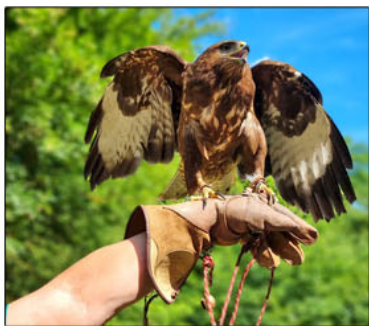
Prvá úloha nás čakala hneď pri veľkom vodopáde, kde sa súťažilo o hod loptičkami do vedierok. Ďalšie stanovište bolo veľmi poučné – pani Lucka Hakárová rozprávala o lese a jeho obyvateľoch. Na konci sa deti mohli vyšantiť skákaním vo vreciach. Potrápili svoje hlávky pri logickej hre – nadrozmernom sudoku, za ktoré ďakujeme pani učiteľkám z MŠ. Po úspešnom absolvovaní úloh na stanovištiach dostal každý účastník medailu od pani starostky obce Štvrtok.

V jarku na všetkých čakalo veľa zábavy. Hasičské auto, výstroj, striekanie z hadice. To všetko prilákalo nielen chlapcov ale aj zvedavé dievčatá. O kúsok ďalej skákací hrad či strelba z luku. Už tradične sa pri poľovníckej chate podával guláš, niekoľko sladkých dobrôt a nemohlo chýbať ohnisko so špekačkami. Novinkou bola výborná zmrzlina v roľkách z čerstvého ovocia. Nesmieme zabudnúť na výborné makrónky od pani Romanky Ečegi.

Na záver programu prišlo to, na čo čakali deti ale i dospelí. Penová šou! Malí sa rozbehli a šantili tak bezprostredne ako to len deti dokážu. A veľkí? S úžasom sledovali radosť a smiech svojich ratolestí až do posledného obláčika peny.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa podieľali na organizácii tejto krásnej akcie. Podujatie v prírodných podmienkach nie je jednoduché – o to viac si vážime, že ste to zvládli s úsmevom a srdcom.

Nikola Křížková

Posledné posedenie pred prázdninami " Čaj o piatej"

Zišli sme sa vo veľkom počte, čomu sme sa veľmi tešili. V programe nášho posedenia sme mohli nahliadnuť do starých novín a časopisov..Mali sme k dispozícii starú tlač zo sedemdesiatych rokov minulého storočia. Prezerali sme a čítali staré Trenčianske noviny, Roľnícke noviny, Život, Slovenku, Roháč a Dikobraz plný starých dobrých vtipov. Popri tom sme ešte diskutovali medzi sebou o rôznych veciach, Pri občerstvení sme si zaspomínali na staré veci. Nezabudli sme si ešte raz pripomenúť výstavu úrody, ktorú plánujeme na september. Nezabudnite a pripravujte svoje vypestované plody na výstavu.

Oľga Zbudilová

Leto so psom

KYNOLOGICKÉ OKIENKO

V letných mesiacoch viac cestujeme, oddychujeme a trávime čas pri vode. Mnoho z nás si berie so sebou aj štvornohých kamarátov. Preto by sme Vám chceli dať pár tipov ako sa vyhnúť nástrahám pri letných aktivitách so svojím psom.

1. Prehriate psa – nenechávajte psa v zaparkovanom aute. Auto sa dokáže za pár minút vyhriať aj pri otvorených oknách. Pobyt v takomto aute môže byť životu nebezpečný. Nezabúdajte mať pre psa vždy dostatok vody.

2. Ochladenie psa – keď už máte naplánovanú vychádzku cez horúci letný deň, umiestnite, pokiaľ je to možné, psa do chladku. Pre jeho ochladenie je vhodné mu namočiť vodou labky, brucho a slabiny. Nikdy nehádzte psa do studenej vody a neprekryvajte ho z vrchu mokrým uterákom. Môžete mu viac ublížiť ako pomôcť.

3. Spálené labky - veľmi dôležité je prispôsobiť vychádzky a tréningy v skorých ranných alebo večerných hodinách. Snažíme sa vyhýbať asfaltu, aby sme psovi nespálili labky. Preto vyhľadávajte skôr trávnaté porasty.

4. Osiny - vyhýbajte sa porastom, v ktorých sa nachádzajú osiny. Tie sa ľahko sa zapichnú a ďalej putujú telom psa. V zapichnutej osine sa môžu množiť baktérie čo vedie k infekcii. Preto odporúčam psa po prechádzke skontrolovať a osiny mu ihneď vytiahnuť. Nezabúdajte skontrolovať aj uši.

5. Kúpanie psa vo vode – pes by sa mal kúpať až potom ako vychladne. Psa nenechávajte dlho plávať. Niektorí psy si kúpanie vo vode priam užívajú a nevedia odhadnúť svoje sily. Dlhé plávanie vo vode môže tiež viesť k prehriatiu psa. Pokiaľ sa jedná o prinášanie, chcem apelovať na majiteľov psov, aby nikdy nehádzali psovi palicu. Môže sa mu zapichnúť do krku. V dnešnej dobe je veľmi veľa hračiek pre psov. V obchode nájdeme aj plávajúce hračky. Hračku treba dôkladne vybrať a veľkosť hračky prispôsobiť veľkosti plemena, aby sme napríklad nekúpili malú loptičku veľkému psovi. Mohol by ju prehltnúť. Ja preferujem hračky, ktoré sú na šnúrke.

6. Kliešte – kliešťov je čím ďalej tým viac. Preto je vhodné chrániť aj psa proti kliešťom. Na trhu je mnoho prípravkov na ochranu psov proti kliešťom. Môžete si vybrať z obojkov, antiparazitných pipiet, žuvacích tabliet, sprejov alebo šampónov.

Štvrťanská oskоруša – strážkyňa leta a stáročí

Na konci augusta, **po žatve, keď je obilie už v sýpkach a krajina má ten zvláštny pokoj konca leta**, sa náš pohľad často zastaví na strome, ktorý tu stojí už stáročia. **Štvrťanská oskоруša** – statná a krásna, približne **350 rokov stará** – drží korene hlboko v zemi a svoju korunu vysoko k oblohe.

Videla východy slnka nad pohorím **Inovec** a pozorovala, ako sa po žatve krajina ukladá na krátky letný odpočinok. **Hoci je krásna v každom ročnom období, koniec leta jej pristane najviac – vtedy sa jej plody začínajú farbiť, listy dostávajú teplý odtieň a jej tieň má mäkkosť, ktorá láka na chvíľu sa zastaviť.**

My, stojaci pod jej konármi, vidíme len časť horizontu – Inovec na obzore – no ona, vysoká a trpezlivá, dovidí aj ďalej. Za miernym pahorkom vpravo spoznáva siluetu **hradu Beckov**, starého kamenného strážcu, ktorý s ňou delí stáročia ticha i búrky.

Pod ňou sa v diaľke rozprestiera naša dedinka **Štvrtek**, kde modrá zvonica odmeriava dni a večery. Jej zvon znie rovnako dnes, ako pred desiatkami rokov, a šíri sa ponad polia až k oskоруši, akoby jej pripomínal, že čas plynie, ale domov zostáva.

Oskoruša je viac než strom. Je to kronikárka nášho kraja. Počula smiech detí, ktoré si tu hľadali dobrodružstvá, zastavili sa na bicykli alebo si pod jej konármi dali desiatu na výlete. Pamätá rozhovory priateľov, chvíle oddychu i tichého premýšľania. Prežila suchá aj lejaky, vojny aj roky pokoja.

Tento rok má možnosť stať sa **Stromom roka 2025**. Je to šanca, aby jej meno a príbeh poznali ľudia po celom Slovensku. A je na nás, aby sme jej dali svoj hlas.

Ako hlasovať za Štvrťanskú oskоруšu:

Online hlasovanie:

Otvorte stránku: ekopolis.sk – Štvrťanská oskоруša <https://lnk.sk/hizoy>

Kliknite na „Hlasovať“

Vyplňte meno, e-mail a potvrdzovací kód.

Potvrďte hlas cez odkaz v e-maile, ktorý vám príde (inak hlas nebude platný).

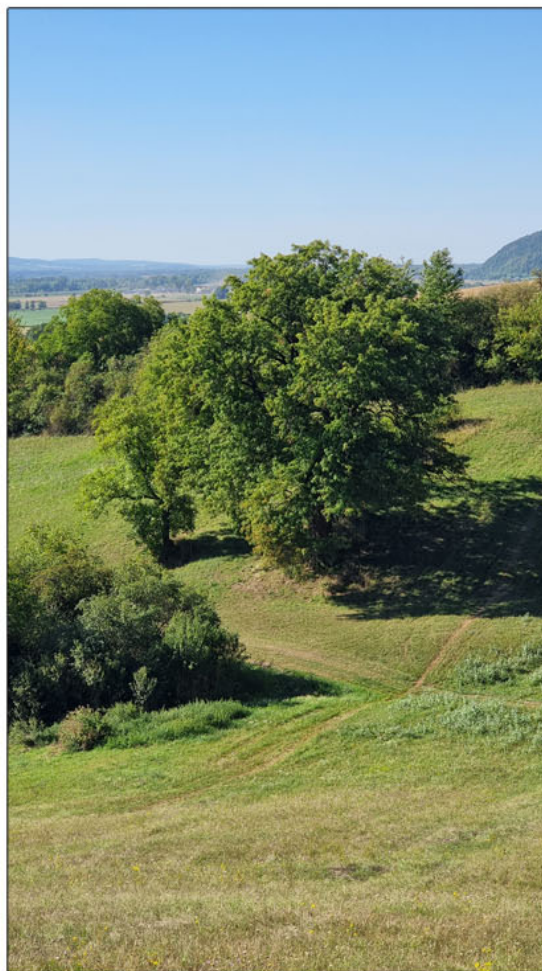
Hlasovanie cez SMS:

Pošlite SMS v tvare: STROM6 na číslo 7773.

Cena SMS je 1 € a celý výťažok ide na podporu stromov na Slovensku.

Hlasovanie cez QR kód

načítajte QR kód a kliknite na „Hlasovať“

Milí Štvrťania,

v tomto čísle obecného spravodaja vám prinášame srdečné a osobné rozprávanie našej spoluobčianky **Oľgy Zbudilovej** o strome, ktorý sa stal symbolom nášho kraja – **Štvrťanskej oskoruši**.

Tento rok sa náš vzácny, približne **350-ročný strom**, dostal medzi finalistov ankety **Strom roka 2025**. Je to nielen príležitosť podeliť sa s celým Slovenskom o jeho krásu a históriu, ale aj možnosť opäť si pripomenúť, čo pre nás znamená.

Nech vás nasledujúce riadky prenesú do Sedlišiek, k miestu, kde oskoruša stojí, a nech vo vás prebudia hrdosť i lásku k nášmu domovu. (redakcia)

NAŠA OSKORUŠA

Keď som pred päťdesiatimi rokmi prišla bývať do Štvrťka, strom oskoruša som nepoznala. Spoznala som ho až vtedy, keď sa na jeseň začal zber oskoruší.

Oskoruša – obrovský, majestátny strom – stojí hneď na začiatku vstupu do našej krásnej prírody, zvanej Sedlišky.

Veľmi ma prekvapilo, ohromilo aj zaskočilo, keď pani starostka prišla s návrhom prihlásiť oskorušu do celoslovenskej súťaže o **Strom roka 2025**. Samozrejme, že sme súhlasili, tešili sa a dedina začala žiť touto súťažou a začalo sa hlasovanie.

Veľmi nás prekvapil vek našej oskorušky. Svokrovci vždy vravievali, že má viac ako sto rokov. Až také číslo sme nečakali – **350 rokov** – neuveriteľné.

Potom prišla správa od redaktora z Rádia Regina Západ, Michala Hercega, ktorý by rád pripravil rozhovor o našej oskoruši. Stretli sme sa na obecnom úrade – ja, pani starostka a Evka Nerádová. Pána redaktora zaujímalo všetko, čo sa týkalo oskoruší: od rozmnožovania, zberu až po spracovanie.

Samotná oskoruša je strom vzácny, hlavne kvôli jej rozmnožovaniu. Plod oskoruše musí najprv zjesť vták, semienko musí prejsť jeho zažívacím traktom a trusom vyjsť von – až potom sa semienko môže v zemi ujať. Trvá niekoľko rokov, kým strom vyrastie, a ďalšie roky, kým začne rodiť.

Oskoruše sú malé plody, veľkosti bobule hrozna, podobné maličkým hruštičkám, zelenožltej farby. Zrelá oskoruša má však farbu hnedú a musí byť mäkká. Preto sa pozberané oskoruše musia nechať na slnku dozrieť, až potom sa sypú do suda. V sude sa musia ešte rozmliaždiť, a až potom sa nechajú kvasiť.

Zber oskoruší trvá 6 – 8 týždňov. Po vykvasení sa v pálenici vypáli pálenka – oskorušovica. Samozrejme, že aj samotná oskorušovica je veľmi vzácna a pomerne drahá pálenka. Využíva sa aj ako liek, hlavne na zažívacie problémy. Oskoruše možno aj sušiť a zavárať.

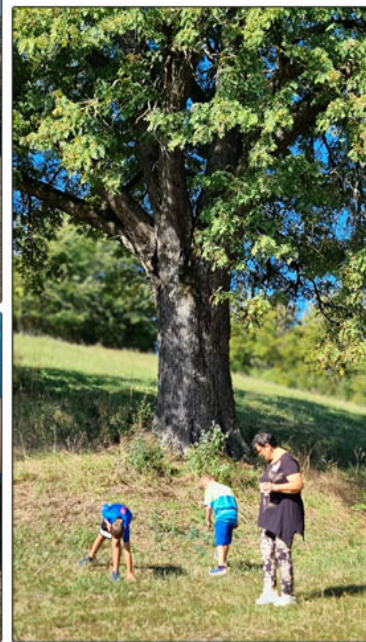
K tomuto krásnemu stromu patrí aj trocha histórie. Traduje sa, že pod oskorušou sedával a odpočíval na svojich potulkách náš veľký národopisec a botanik, evanjelický pán farár **Jozef Ľudovít Holuby**, ktorý bol svojho času kňazom v Zemianskom Podhradí.

Hlasovanie o Strom roka prebieha až do konca septembra. Sme trochu v nevýhode, nakoľko sme malá obec s malým počtom obyvateľov. Ale nezaháľame a oslovujeme svoje rodiny a známych.

Aj keby sme nevyhrali, dali sme do povedomia, že máme v našom chotári takýto krásny, starý a monumentálny strom. Popri tom sme si pospomínali aj na nášho dávneho pána farára Jozefa Ľudovíta Holubyho.

Nakoľko sa blíži koniec augusta a september, my sa už chystáme na ďalšie týždne zberu oskoruší.

Oľga Zbudilová

Bola som za históriou - DEJINY ČARODEJNÍCTVA

Chcem sa s vami podeliť o nesmierny zážitok. Zúčastnila som sa série prednášok o dejinách čarodejníctva. Prednášky sa konali v Trenčíne a prednášateľkou bola Mgr. Katarína Nádaská PhD., naša známa historiografka a etnologička. Pani Nádaská neúnavne cestovala po celom Slovensku, hľadala, zisťovala, zapisovala a hlavne navštevovala najstarších občanov a získavala od nich poznatky o čarodejníctve. Bolo ich neúrekom, hlavne z obdobia 17., 18., 19. storočia až po začiatok 20. storočia a možno sa domnievať, že až podnes.

Ako vlastne vznikli čarodejnice? Na začiatku treba povedať o existencii ľudí, ktorí boli niečím odlišní od ostatných ľudí. Boli obdarovaní určitými nadprirodzenými schopnosťami, vlastnosťami, vedeli veštiť, zaoberali sa proroctvami, poznali bylinky, venovali sa liečiteľstvu, boli zžití s prírodou a vedeli vysvetľovať určité prírodné javy, ktoré sami vypožarovali. Nazývali sa vedmy, vedomci, bosorky, bosoráci, liečiteľky a liečiteľia, čarodejnice a čarodejníci. Praktizovali tzv. mágiu. Mágia bola biela, ľudová, neškodná a pomáhala ľuďom. Potom bola mágia čierna - to už bol vyšší level, bola to mágia škodiaca, praktizovala sa, ak chcel niekto niekomu uškodiť. Títo mágovia vedeli preklínať, zariekať, zaklínať, urieknuť, pripraviť o život.. Používali okrem slovných výpovedí aj určité pomôcky- rôzne predmety, amulety, miešali rôzne nápoje a masti. Až do 16. storočia bola táto mágia súčasťou života a trestala iba vtedy, ak niekto niekomu ublížil, prípadne ho pripravil o život. Zlom nastal vtedy, keď pápež Inocent VIII. vydal bullu o inkvizícii a začalo sa prenasledovanie týchto čarodejníč. Ťažko teraz povedať prečo. Ale ľudia hľadali obetného baránka za niečo, čo ich postihlo - zomrelo im dieťa, ktoré liečila bylinárka, krava prestala dojiť alebo skapala, za zničenie úrody, a možnosť zavisť a žiarlivosti a tiež aj túžba po cudzom majetku a samozrejme pomsta. Rozvinula sa úplná davová psychóza a ľudia udávali jeden druhého.

Čarodejnice údajne praktizovali čiernu mágiu, lietali na metle, zúčastňovali sa sabatu, obcovali so satanom, bozkávali mu zadok, či menili podobu. Nastalo veľmi zlé obdobie, čarodejnice boli zatvárané do žalárov, podstupovali veľmi ťažké a bolestivé mučania, kde obyčajne priznali všetko čo sa od nich požadovalo a udávali ďalších ľudí. Tieto praktiky sme mali možnosť vidieť aj my v našich známych slovenských filmoch - "napr. Kladivo na čarodejnice, Posledná bosorka atď." Po hroznom mučení a priznaní nasledoval trest. Trest bol tiež krutý, upálenie zaživa. Celý tento hon na čarodejnice trval až do 18. storočia, kedy upalovať čarodejnice zakázala cisárovná Mária Terézia.

Aj naši predkovia mali svoje čarodejnice, ktoré praktizovali mágiu. Vedeli začarovať predmety, ktoré poslúžili k poškodeniu vyhladnutej osobe, preklínali, zariekali, uriekali. Ako príklad sme si vypočuli príbeh jednej nespokojnej svokry, ktorá nemala rada svoju nevestu, lebo mala dopredu vyhladnutú inú dievčinu pre svojho syna. Raz sa syn s nevestou ohlásili na návštevu, chceli sa pochváliť, že čakajú dieťaťko. Svokra rýchlo začala pripravovať darček pre nevestu. Štrikovala pre ňu ponožky. Do každého očka však nezabudla vložiť kliatbu - bodaj by si okrivela, bodaj by si skapala, bodaj by ťa parom vzal atď. Ponožky neveste darovala a tá ich aj nosila. Aké však bolo prekvapenie, keď sa dieťaťko narodilo a malo postihnuté nožičky, celé pokrivené. Alebo niekto chcel ublížiť svojej príbuznej, zašiel za nejakou vedmou a tá mu dala darček pre príbuznú, peknú skrinku - šperkovnicu, ale vopred ju začarovala. Príbuzná po čase začala mať zdravotné problémy, necítila sa dobre, bolo jej často nevoľno. Keď to dlho trvalo, obrátili sa na osobu, ktorá sa venovala odklínaniu. Prišlo sa na to, že problém je v skrínke. Bolo ju treba zničiť, ale iba ohňom, čiže spáliť. Musela to však urobiť iná osoba, spáliť ju na priestranstve ďaleko od obydľí. Keďže to bolo v zime, mládencovi sa nechcelo páliť, tak skrinku zakopal. Príbuznej sa však neľavilo a opäť navštívili odklínača. Ten však skonštatoval, že skrinka zničená nebola. Mladík sa nakoniec priznal, že skrinku nespálil, ale ju zakopal. Kam ju zakopal to však zabudol.

Ak si niekto prial smrť niekoho, tak použil vodu, v ktorej poumývali mŕtveho, vylial ju dotýčnemu pred dvere. Keď na to miesto stupil, mohol potom zomrieť. Časté bývajú aj urieknutia. Ešte dnes dávajú mamičky svojim bábätkám na ručičku červenú stužku. Praktizovala sa však aj biela mágia a z nej vzišli určité zvyky, ktoré sa praktizujú aj dnes. Veľa z tejto mágie sa praktizovalo v poľnohospodárstve. Napríklad, keď sa išlo na jar orať a vyoral sa prvá brázda, tak sa v nej gazda s gazdinou pomilovali. Išlo tu o symbol plodnosti, aby zem dala plodnosť žene a žena plodnosť zemi, do ktorej sa sialo zrno. Neskôr sa od tohoto zvyku upustilo a do brázdy sa dávalo vajčičko, ako symbol nového života.

Ako to bolo s erotikou a sexom u našich predkov. Boli prudéri, alebo sa sexu a láske oddávali. Prudéri rozhodne neboli. Veľa o tejto časti života je zakomponované v ľudových piesňach, ktoré boli väčšinou dvojzmyselné až odvážne. Také piesne sa spievali len na svadbách a krstinách, spievať ich mohli iba muži alebo vydaté ženy. Niektoré piesne boli písané v inotajoch a pochopil ich ten, kto ich pochopiť mal. Mohli ich spievať aj deti. Napríklad pieseň Kohútik jarabí, nechod' do záhrady polámeš ľaliu, potom ťa zabijú. V preklade to znamená - kohútik - mužský pohlavný úd, záhradka - ženské pohlavie, polámeš ľaliu - symbol nevinnosti, o ktorú deva príde, potom ťa zabijú - pomsta.

Symbolom ľúbosti a lásky boli obyčajne kvety- ľalia, ruža, vtáky- holubice, srdcia- perníkové. Aj dievčatá čarovali. Piekli pagáčiky, do ktorých pridávali popol, ale nie hocijaký, ostrihali chlpy z ohambia, spálili ich a ten popol zamiešali do cesta. Hotové pagáčiky ponúkali svojmu vyvolenému. Alebo zamiešali do pálenky kvapku menštruačnej krvi a ponúkli mládencovi. Sexuálne hry prebiehali hlavne v prírode, pri práci, pri senách, pri žatve. Bola na to príležitosť, samozrejme ženy spodnú bielizeň v tých časoch nenosili, lajblíky sa odkladali, chlapi mali iba gate na šnúry, ľahko gazda zatiahol gazdinú do húštiny alebo do jarku. Samozrejme toto

nebolo dovolené slobodným. Dievča muselo byť poctivé - panna. Ak sa nechala mládenkovi prehovoriť a zostala tehotná, často sa stalo, že si ju mládenec nezobral, stala sa z nej prespanka a dieťaťu sa ušlo hanlivé pomenovanie pankhart. Obidvaja to mali potom v živote ťažké.

Aspoň malou ukážkou histórie o čarodejniciach a čarovaní som sa s vami chcela podeliť o tieto dejiny. Samotné prednášky boli veľmi zaujímavé aj humorné, bol o ne veľký záujem, hľadisko bolo vždy vypredané. Väčšinou sa jej zúčastňovali ženy. Účasť mužov sa počtom prednášok zvyšovala.

Ol'ga Zbudilová

Turistike zdar - Okolo Bošáckej doliny

V susednej obci Bošáca sa 26.4.2025 konal 8.ročník pochodu Okolo Bošáckej doliny.

Bol krásny deň ako z pohľadnice a tak sme sa aj my zo Štvrťka vybrali na turistiku. Zaevidovať sa dalo od 6:00 do 9:00 a trasu si mohol každý vybrať podľa svojej zdatnosti, od 10 km po 50 km. Všetky trasy majú svoje čaro. My sme si zvolili 20 km trasu. Po ceste sme obdivovali krásnu prírodu a zákutia Bošáckej doliny. Trasy sú výborne značené. Do cieľa sme dorazili spokojní, šťastní z krásneho prežitého dňa a nových poznatkov a zážitkov. V cieľi každý turista dostal účastnícky list.

Tešíme sa na ďalší ročník a veríme, že bude viac tých, čo chcú spoznať okolie Bošáca a krásy Slovenska.

Ak sa pridáte, prejdete cez veľa chotárov. Cez Tr. Bohuslavice, Hájnicu, Haluzice, Zabudišovú, Kykulu, Vyškovec, Mikulčin vrch, Lopeník, Bestinné, Rolincovú a späť do Bošáca.

Kam sa podeli lavičky?

Lavička drevená, malá,
tichúčko na priedomí stála.
Keď sa zvečerilo trošičku,
ustatý gazda sadol si na lavičku.

V tichosti posedieť si máličko,
pozvať suseda na slovíčko.
O chvíľu ďalší prisadnú si,
v rozprave všeličo preberú si.

Večer, keď tma už nastane,
na lavičke počuť šepot a vzdychanie.
To zaľúbenci sa tíško tisnú k sebe
a lavička počúva ich vyznanie.

Ešte ako dieťa si pamätám na malú lavičku pri záhradke pred domom. Lavička bola i ďalších susedov a našlo sa ich veľa po celej dedine. Bola akýmsi centrom diania na ulici. Sedávala na nej po večeroch moja mama a vždy sa k nej pridali i ďalšie susedky. Alebo sa zišli na niektorej zo susedných lavičiek. My deti, sme sa prikradli a počúvali o čom sa tej lavičke hovorí. Bolo to o práci, varení, pečení, čo sa kde udialo, kto sa ide vydávať, komu sa narodilo dieťa, kto je chorý a veru sa stalo, že sme si vypočuli aj klebety. Lavičky slúžili na utužovanie susedských vzťahov, ľudia sa mohli jeden druhému vyžalovať, podeliť so svojim trápením, alebo sa pochváliť. Jednoducho ľudia sa spolu rozprávali.

Čas na posedenie pred domom na lavičke bol obyčajne v sobotu navečer, keď sme vyzametalí chodníky a cesty, alebo v nedeľu popoludní. Keď sme boli starší, sedávali sme tam po večeroch my - partie chlapcov a dievčat. Ale potom prišli televízory, kiná, zábavy a program sa zmenil. Lavičky začali pustnúť, starí ľudia

sa začali vytrácať zo života a mladí už mali celkom iné záujmy.

Keď som pred päťdesiatimi rokmi prišla bývať do Štvrťka, lavičky som tu našla. Pred domom Hurtoňovcov a Hakárovcov sme na nich sedávali s našimi deťmi, potom tam sedávali naše deti s kamarátmi. Veľmi často tam sedeli chalani Gavalcovci - Vlado aj Peter. Dodnes vidím na lavičke sedieť deda Hurtoňa s jeho fajkou v ústach. Rád rozprával zážitky z I. svetovej vojny. S tetou Hakárovou sme si posedeli a učila ma ako piecť slivkový lekvár, alebo "oblíž prst". Počase obidve lavičky pred domom Hurtoňovcov zmizli a postupne mizol aj život na ulici. Veľakrát sa zamýšľam, ako by vyzeralo posedenie na lavičke teraz.

S lavičkami sa vytratila súdržnosť medzi ľuďmi, v uponáhľanom svete niet času na tie najjednoduchšie veci - posedieť si na lavičke.

Ožijú ešte niekedy v našej dedine lavičky? Zdá sa, že hej. Pomaly potichu sa objavujú nové, a to je dobre.

Dostupné udalosti v školských kronikách

Katolícka škola 1936/37

Školský rok 1936-37 začal sa dňom 3. septembra. Deti s radosťou dali sa do novej práce. Bývalej učiteľke, ktorá už teraz deti dôkladnejšie poznala, darila sa práca táto lepšie.

Mimo niektorých neobvyklých prírodopisných vychádzok podporovala sa chuť k práci deťom rôznymi oslavami, divadlami a "akademiami" v ktorých niektoré prekvapovali svojím umením samostatne vystupovať.

Tak napr. bola oslava dňa 28. októbra - ktorá mala ráz sebavedomia národného - podobne oslava 7. marca.

Ostatné oslavy (deň 4. mája a 28. mája) vkorenili žiakom v pamäť vzor Štefánika a nového nášeho pána prezidenta Dr. E. Beneša.

Mimoriadne boli "akademie" detí - jedna s veselými výstupmi - a druhá v susednej obci Trenč. Bohuslaviciach spolu s tamojšími žiakmi usporiadať na oslavu "sviatku matiek"

V apríli usporiadané boli stromkové slávnosti - v ktorých nielen žiactvom, ale i dospelým bol zdôraznený význam stromov - ich pestovanie, sadenia - Deti so svojimi básňami, rečňovankami a piesňami o zotätej breze a t. p. vzbudili v ľudoch porozumenie pre lásku k prírode.

Divadelné predstavenie pred Vianocami a Veľkou Nocou usporiadané v miestostiach školy (pre nedostatok vhodných iných miestností) sa vydarilo.

Deti medzi sebou odhlasovali výťažok hmotný z divadla obrátiť na účele škol. výletov, ktoré boli podniknuté ku koncu škol. roku do Piešťan.

Veľký záujem vzbudila v deťoch tiež toho roku MDD v Trenčíne usporiadaná návšteva Výstavy.

Školský rok sa ukončil 26. júna - kedy boli rozdané vysvedčenia deťom. Prepadajúcich bola 1/6 triedy.

Po zápise odcestovala správkyňa školy na prázdniny k rodičom.

Evanjelická škola 1936/37

Školský rok 1936/37 započal sa dňa 1. septembra 1936 so 60 žiakmi. Učiteľkou bola opäť zvolená Em. Dobšová. Tento rok zahájený bol neobyčajnou udalosťou. Náš druhý prezident, dr. Eduard Beneš navštívil Slovensko, ako to aj činil jeho slávny predchodca, prvý prezident republiky, T.G. Masaryk. Žiaci tešili sa tejto radostnej zvesti - lebo počuli, že pán prezident pojde aj cez malú dedinku Štvrtok. Robili zástavky k 21. septembru. Konečne prišiel ten deň. Od rána pomáhali žiaci pri výzdobe slavobrány, na ktorú urobili nápis "Vítazovi pravdy" O druhej hodine rozostavení boli žiaci obidvoch škôl podľa cesty, ktorou sa mal pán prezident ubierať. Okolo šiestej hodiny blížil sa pán prezident a žiaci radostne volali: "Sláva, nech žije!" Pán prezident ďakoval za pozdrav, kynul rukou a na tvári zjavil sa mu krásny úsmev. Odišiel... Všetci odnášali si v duši živý obraz milého Prezidenta. Žiaci často spomínali na túto chvíľu a vo svojich úlohách živo tlmočili dojmy z neobyčajnej udalosti.

28. októbra 1936. Tento pamätný deň uctili sme školskou slávnosťou. Pri nej boli prítomní aj rodičia dietok. Slávnosť zahájila som rečou, v ktorej som vykreslila momenty zo života našich veľkých prezidentov, vznik a význam slobody. Potom nasledovali prejavy žiakov, krátke reči, básne, výstupy a vhodné spevy. To všetko robili žiaci s opravdovou vrúcnosťou a láskou.

Slávnosť zakľúčená bola štátnou hymnou.

7. marca 1937. - 87. narodeniny nášho prvého prezidenta T.G. Masaryka oslavili žiaci našej školy dôstojne a radostne. Účastní boli aj rodičia dietok. Slávnosť bolo zahájená rečou učiteľky o živote nášho prezidenta a o jeho práci a predniesla niekoľko Masarykových myšlienok. Potom nasledovalo kvantum žiakovských prejavov, básne, krátke preslovy a piesne. Bolo na všetkých jasne vidieť ako sa tešia z vzácnej chvíle a z požehnaného veku nášho prvého občana štátu. Oslava bola ukončená spevom štátnej hymny a holdom štátnej vlajke.

V apríli usporiadali žiaci tunajšej školy spoločne s žiakmi R-kat. ľud. školy stromkovú slávnosť. Žiaci išli v sprievode na blízky vrch Hájnicu, kde sa konala slávnosť s programom, o ktorý sa rozdelili žiaci obidvoch škôl. Zdôraznený bol účel tejto slávnosti a jej heslo "Sadme stromy!" Na pamiatku zasadený bol stromček.

V mesiaci máji navštívil žiaci tunajšej školy výstavu Masarikovej leteckej ligy v Trenčíne, ktorá prekvapila žiakov bohatstvom vystavovaných vecí.

V júni konal sa žiakovský výlet rovněž do Trenčína. Žiaci si pozreli Museum a hrad.

Školský rok 1936/37 skončil sa 28. júna. Bolo zvolané posledné rodičovské združenie a usporiadaná bola výstavka žiakovských prác.

(Druhá časť - pokračovanie z minulého čísla)

Veľkonočné trojdnie

Kristus uskutočnil dielo ľudského vykúpenia a dokonalého oslávenia Boha predovšetkým svojím veľkonočným tajomstvom, v ktorom svojou smrťou zničil našu smrť a svojím zmŕtvychvstaním obnovil nám život. Preto Veľkonočné trojdnie Pánovho umučenia a zmŕtvychvstania je žiarivým vrcholom celého liturgického roka. A tak ako je nedeľa vrcholom týždňa, je slávnosť Veľkej noci vrcholom liturgického roka.

-Veľkonočné obdobie:

Celú Veľkonočnú liturgiu preniká určitý pocit novosti: nová je príroda, lebo v severnej hemisfére Zeme sa Veľká noc kryje s jarným prebúdzaním prírody. Nový je oheň a voda, nové sú srdcia kresťanov- obnovené vo sviatosti pokánia, nová je tak povediac Eucharistia. To všetko sú znaky nového stavu života, ktorý nastolil Ježiš Kristus svojím zmŕtvychvstaním.

- Cezročné obdobie

- o prvá časť
- o druhá časť

V rozličných obradných úkonoch cirkvi ohlasuje Evanjelium spásy a zvestuje smrť a zmŕtvychvstanie Krista uskutočňujúc prostredníctvom posvätných znakov jeho dielo spásy. V spoločenstve s Otcom vedie veriacich Duch Svätý, aby im pripomínal Kristovo učenie, aby v jeho svetle tlmočili životné udalosti a udalosti dejín.

-Pohyblivé a prikázané sviatky:

Zoslanie Ducha Svätého – 8.jún 2025

Najsvätejšia Trojica- 15.jún 2025

Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi- 19.jún 2025

Najsvätejšieho Srdca Ježišovho- 27.jún 2025

Sv. Peter a Pavol apoštoli- 29.jún 2025

Dňa 21.6. sa slávila hodová slávnosť spojená s oslavou Najvätejšieho Kristovho Tela a Krvi, ľudovo nazývaná „Oltáriky“. Ľudia šli v sprievode po hornej ulici, v ktorom deti sypali lupieky ruží pred baldachýnom, pod ktorým kňaz niesol eucharistického Ježiša. Oltáriky boli štyri na znak všetkých svetových strán. Pri každom bola modlitba a požehnanie našej obce. Spev doprevádzala dychová hudba Dolinka. Prítomní ľudia prežívali veľkú radosť zo slávenej pobožnosti, ktorá sa v našej obci slávila po prvýkrát.

Leto prináša radosti aj starosti

Horúce letné dni trávim na dovolenkách a deti na školských prázdninách.

Volajú nás aktivity v lese, voľnej prírode, pri vode a hlavne na slnku. Slnčné lúče sú prospešné nielen pre nás, ale aj rastliny, ktoré môžeme v týchto mesiacoch nazbierať a usušiť do zásoby na jeseň a zimu. Mnohé bylinky sa nachádzajú v našich záhradkách, iné na nás čakajú na okrajoch lesných ciest, kopcoch a lúkach. Dávajme si pozor na kliešte a vyhýbajme sa priamemu slnku počas obeda. Pretože leto, to sú radosti, ale aj starosti v podobe úpalu, dehydratácie a slnkom spálenej pokožky. Nezabúdajme na pitný režim, najlepšia je čistá voda, prípadne s citrónom, na pokrývku hlavy a často si osviežujme telo vodou, hlavne zátylok hlavy. V lete okrem dozrievania ovocia a zeleniny, zbierame napríklad ľubovník, prasličku, rebríček, nevädzu a iné rastliny.

Ľubovník bodkovaný - svatojánska bylina

Zlatožlté kvety ľubovníka zbierame od júna do augusta, najlepšie ráno. Aby sme sa presvedčili, že zbierame ľubovník, roztláčime rozkvitnutý kvet, z ktorého má vyteciť červená šťava. Na prípravu čaju a kúpeľa zbierame kvitnúcu bylinu, na prípravu jánskeho oleja zbierame len kvety. Podľa historických dokumentov, na deň svätého Jána z neho dievčatá vili vence a kto tancoval okolo jánskeho ohňa, musel mať na hlave tento veniec, jánsku korunu. Čaj z ľubovníka sa používa predovšetkým pri nervových ochoreniach, proti hnačkám, pri nepravidelnej menštruácii, nočnom pomočovaní detí. Pri používaní ľubovníka by sme sa nemali opaľovať a dávky svojvoľne zvyšovať. Bylina je často zložkou čajovín, najmä žlčníkových a proti zápalom pokožky. Olej z ľubovníka si pripravíme tak, že kvety nazbierané za slnka zalejeme olivovým alebo ľanovým olejom a necháme na slnečnom alebo teplom mieste. Olej po čase sčervenie. Uložíme ho do tmavých fľaš a používame na otvorené rany, výrony, opuchy, seknutí v krížoch, reumatizme, pri úpale a na zdurené lymfatické uzliny.

Rebríček obyčajný – Myší chvost lieči všetky choroby

Rebríček sa podľa starých kníh o bylinkách nazýva liek na všetko. Zbierame ho od júna do októbra a používame vo forme záparu, tinktúry, masti, sedacieho kúpeľa. Rebríček je predovšetkým bylina pre ženy, ktoré by ho mali pravidelne piť nalačno. Šálka rebríčkového čaju upravuje menštruačný cyklus a v prechode pôsobí pri vnútornom nepokoji. Bylina priamo pôsobí na kostnú dreň a upravuje krvotvorbu. Zápar z rebríčka je veľmi dobrý na zastavenie akéhokoľvek krvácania, pri pálení záhy, prechladnutí, nechutenstve, poruchách v tráviacom trakte, obličkách, krvného obehu. Tinktúru si pripravíme tak, že nazbierané kvety za slnečného počasia naukladáme do fľaše a zalejeme tridsaťosm až štyridsať percentným ražným alebo ovocným liehom. Necháme štrnásť dní stáť na slnečnom mieste alebo v teple. Z rebríčka si môžeme pripraviť masť aj sedací kúpeľ.

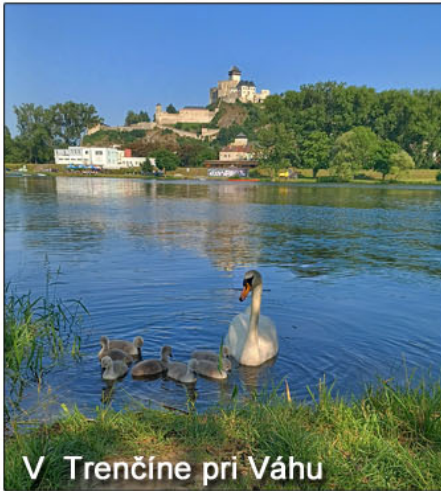

Nevädza poľná a očné lekárstvo

Nevädzu nájdeme na poliach a lúkach, keďže miluje slniečko. Spoznáme ju vďaka jej typickým modrým kvetom, ktoré zbierame v čase ich kvitnutia, keď sú najviac rozvinuté. Kvety však nesušíme vcelku, ale vytrháme opatrne lupienky z puku a rozložíme ich na papier. Následne z nich pripravujeme čaj alebo odvar. Nevädza má silné močopudné účinky, odvodňuje, prečisťuje obličky a močové cesty. Pozitívne vplýva na imunitný systém, ochraňuje bunky a prečisťuje organizmus od škodlivých látok, vďaka čomu pôsobí ako prevencia vzniku rakoviny. Využíva sa aj pri hojení kožných ochorení a poranení, na dezinfekciu rán. Použitie ju môžeme aj na suchú pokožku hlavy, pri lupinách alebo oslabených vlasoch. Zvyšuje chuť do jedla, podporuje trávenie a vylučovanie žlče, celkovo zlepšuje funkciu pečene, žlčníka a žalúdka. Nevädzová voda sa predpisovala ako očné kvapky na podráždenie očí a očných viečok a na zápal spojiviek.

Želám krásne leto bez starostí a plné radostí, Ľudmila.

V Trenčíne pri Váhu

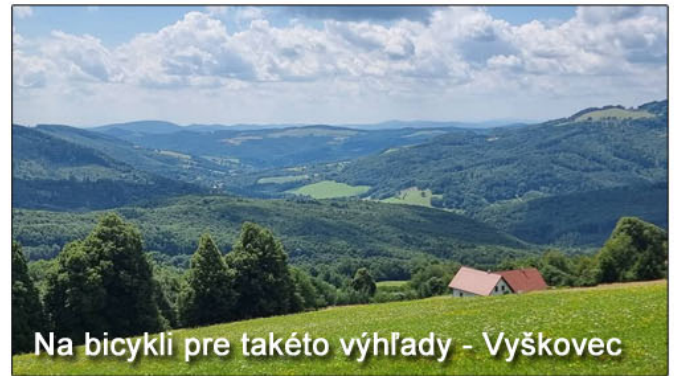
Ovečky štvrťanské

Kozák zo Sedlišiek

Štvrťania na Maracane v Brazílii...

Na bicykli pre takéto výhľady - Vyškovec

pohľad hore na cyklotrase

Na koncerte Lucie Bílej na Čachtickom hrade

štvrťanské skoré jabĺčka

Štvrťania v chorvátskych novinách

Náš spoluobčan Vladimír Fabian končí po 30 rokoch s rozhodcovskou píšťalkou

Obec Štvrtok má medzi svojimi obyvateľmi ľudí, ktorí svojou prácou a odhodlaním presiahnu hranice regiónu. Jedným z nich je aj Vladimír Fabian – muž, ktorého meno poznajú futbalisti a fanúšikovia naprieč západným Slovenskom. Po tridsiatich rokoch na futbalových trávnikoch sa rozhodol ukončiť svoju bohatú rozhodcovskú kariéru.

Tri desaťročia na futbalových ihriskách, stovky duelov, množstvo nezabudnuteľných momentov a rešpekt naprieč celým regiónom – tak by sa dala v skratke zhrnúť jeho športová cesta.

Vladimír začal s rozhodcovskou dráhou v roku 1995, keď ako 22-ročný vymenil hráčsku kariéru za píšťalku. Pod vplyvom svojho otca a s podporou skúsených funkcionárov sa postupne prepracoval z najnižších súťaží až po zápasy, kde išlo o postup do vyšších líg. Vynikal férovým prístupom, schopnosťou komunikovať s hráčmi a zachovávať rovnaký meter „doma aj vonku“. Aj preto si získal veľkú dôveru klubov, hráčov i fanúšikov.

Počas rokov na trávnikoch zažil mnohé kuriózne situácie – od brankára, ktorý si počas hry „odskočil“ za bránu, až po kolegov, ktorí na zápas zabudli priniesť karty. Popri tom však zažil aj množstvo silných športových momentov, kedy sa rozhodovalo o osude celých sezón.

Okrem pískania sa Vladimír venoval aj výchove mladých rozhodcov a organizácii mládežníckych turnajov. Desať rokov počas zimnej prestávky organizoval v Melčiciach-Lieskovom žiacku vianočný turnaj, ktorý si získal veľkú obľubu a prinášal radosť deťom i rodičom.

Tento rok, po operácii ramena a dlhej rehabilitácii, sa rozhodol zavesiť rozhodcovskú píšťalku na kliniec. Futbalový svet však neopúšťa – naďalej bude pôsobiť na turnajoch a priateľských zápasoch a plánuje kandidovať na predsedu Oblastného futbalového zväzu Trenčín.

Vladko, ďakujeme ti za reprezentáciu našej obce počas celej tvojej kariéry a prajeme ti veľa úspechov v ďalších futbalových aj osobných výzvach.

Článok spracovaný podľa rozhovoru Martina Jurča uverejneného na portáli MY Trenčín (mytrencin.sme.sk).

Kariéra Vladimíra Fabiana v číslach

- Rok začiatku rozhodcovskej kariéry: 1995

- Odpískané sezóny: 30

- Odpískané zápasy: nespočetné množstvo duelov na všetkých úrovniach regionálneho futbalu

- Najvyššia úroveň: 3. liga (asistent rozhodcu)

- Najdlhšie pôsobenie: 4. liga – 9 sezón

- Vychovaní mladí rozhodcovia: min. 7 (Vitko, Dohál, Poruban, Maraz, Gago, Hulínk, Tarabus)

- Organizácia turnajov: 10 ročníkov Vianočného žiackeho turnaja v Melčiciach-Lieskovom

- Životné motto: „Čo máš doma, máš aj vonku.“

Pamätné momenty

- Čachtice: brankár počas zápasu vykonával „malú potrebu“ priamo za bránou.

- Horná Kráľová: asistent rozhodcu zabudol priniesť karty, zháňal ich počas zápasu.

- Bošáca: domáci tím po bolestivej prehre pozval rozhodcov na občerstvenie z rešpektu k ich férovosti.

Tešíme sa z úspechov našej mladej športovkyne

S veľkou radosťou a hrdosťou sledujeme športové úspechy našej mladej reprezentantky Lei Zelenákovej, ktorá dosahuje mimoriadne výsledky v plážovom volejbale. V roku 2024 získala prestížne ocenenie Juniorská beach volejbalistka roka, a v roku 2025 sa stala majsterkou Slovenska v kategórii U18 aj U20. Jej tvrdá práca, odhodlanie a láska k športu sú dôkazom, že aj mladý človek z malej obce môže dosiahnuť veľké úspechy. Lea je zároveň reprezentantkou Slovenska, ktorá bola nominovaná na Majstrovstvá Európy v Taliansku, ktoré sa uskutočnia v septembri.

Blahoželáme Lee k jej úspechom a prajeme jej veľa síl, radosti a ďalších športových víťazstiev!

MSR u20

Finálový turnaj sa uskutočnil v areáli Zelenej vody. V skupine sme s jednou prehrou a jednou výhrou postúpili ďalej do pavúka. Vo štvrtfinále sme dokázali otočiť nepriaznivý vývoj zápasu - prvý set sme prehrali a v druhom sme prehrávali 5:11. Táto výhra nám zabezpečila postup do semifinále. Vo finále sme sa stretli s našimi reprezentačnými spoluhráčkami, ktoré sme zdolali 2:1 a získali titul majsteriek Slovenska.

MSR u18

Majstrovstvá v Trnave sa hrali iným systémom ako na Zelenej vode - na dve prehry. Znamenalo to, že po dvoch prehrách tím vypadával z turnaja. Turnajom sme prešli bez väčších komplikácií až do semifinále, kde sme si priebeh zbytočne skomplikovali našimi chybami. Našťastie sme sa vrátili späť k našej hre a v ďalších dvoch setoch sme si potvrdili rolu favoritiek. Finále sme vyhrali 2:0 aj napriek ťažkým poveternostným podmienkam a tešili sme sa z ďalšieho mládežníckeho titulu.

Čo sme robili v Materskej škole

Zúčastnili sme sa Rozprávkovej cesty hradom Beckov

Dňa 20. mája 2025 do našej MŠ prišiel pán Matej Beňo predstaviť „ľudové hudobné nástroje“. Koncert, ktorý si pre deti pripravil bol zameraný na prezentáciu ľudových hudobných nástrojov. Vypočuli si tradičné aj netradičné hudobné nástroje. Pán Matej spieval a hral na rôznych druhoch píšťaliek, fujare, gajdách, drumble, husliach... Vysvetľoval ako sa nástroje vyrábali a kde sa využívali.

Predškoláci navštívili ZŠ v Melčiciach-Lieskovom

Deň detí sme oslavovali na rozhľadni

Pozorovali sme našu obec a okolitú prírodu z kopca

Hudba má dar spojovať a uzdravovať. Preto dňa 26. júna 2025 zavítal do našej škôlky opäť pán Zděnek Hladík s workshopom „Janko a jeho pirátske dobrodružstvo“. Bola to interaktívna cesta okolo sveta za doprovodu etnických nástrojov a pohybových hier, kde nebolo treba žiadneho „talentu“. Každé dieťa sa mohlo zapojiť, zažiť pocit úspechu a byť proste samo sebou. Deti aktívne vstupovali do deja, hrali na rozmanité hudobné nástroje, zapájali telo, predstavivosť i emócie a odchádzali s nadšením, ktoré pretrvávalo ešte dlho po skončení.

rozlúčka s predškolačkami

Dňa 27. júna 2025 člen Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trenčíne prišiel do materskej školy, aby prostredníctvom rozprávky upozornil deti na závažnosť témy „unesené, stratené a odídené deti“.

Preventívna aktivita „Snehulienka trochu inak“ bola zameraná na prevenciu pred nežiaducimi javmi, ktoré môžu negatívne ovplyvniť zdravý vývin dieťaťa. V rámci aktivity boli deti upozornené na závažnosť danej témy a boli im ponúknuté stratégie a formy správania sa v krízovej situácii pomocou modifikovanej rozprávky o Snehulienke a siedmich trpaslíkoch. Názorná forma a súčasne vysvetľujúce, scenárom vyšpecifikované a aktérmi jasne skomentované „krízové“ situácie ponúkli detskému divákovi základné informácie a rešpekt pred situáciami, ktoré sú nebezpečné.

Ako sa zrodila Kráľovná stromov

SPRAVODAJ PRE NAJMENŠÍCH

Na hranici chotárov Štvrtka a Ivanoviec, na kraji močariska, stojí strom. Ľudia mu hovorili Kráľovná stromov. Jej korene siahajú hlboko do pôdy, kde načúvajú spomienkam predkov. Ich múdrosť nesú ako dedičstvo v plodoch s liečivou silou. No nie každý vie, ako sa tento strom zrodil a prečo ho strážia malí škriatkovia. Toto je príbeh o nej. O našej oskоруši.

Bolo to už tak dávno, keď močarisko pri Sedliškách bolo miesto, kde sa suché konáre a pôda strácali v hmle. Ľudia, ktorým patrili lúky okolo sa často hádali, komu patrí ktorý kúsok úrody. Hranice medzi dedinami neboli na mapách, iba v pamäti gazdov.

V jeden slnečný deň spory gazdov, ba už ani paholkov neutíchali. Ako zlatistý lúč sa nad lúkami zjavila žena. Kráčala pomaly v zelených šatách, ktoré pripomínali lístie. Lesklé vlasy a nekonečná krása. Ľudia si o nej často rozprávali legendy, no nikto ju doposiaľ nevidel. Bola to matka všetkého živého – volali ju Živa. Živa nerozumela márnym hádkam, ktoré vyrušujú lúky a les. Ani tomu, prečo človeku nestačí toľko, koľko už má a sám potrebuje.

V dlani niesla semienko. „Kedysi sa na hraniciach chotárov sadili oskоруše,“ povedala. „Prinášali život a spájali ľudí. Tu bude rásť vaša oskоруša – ako znak, že aj nad močariskom môže vyrásť niečo vzácne. Ako v srdci prázdneho človeka, môže vyrásť láska.“ Ľudia pomohli vykopať jamu. Vodu nosili aj tí z jedného chotára, aj tí z druhého. Živa položila semienko do zeme. Zašepkala slová, ktorým rozumel len vietor. Potom sa stalo niečo zvláštne. Jej telo sa rozžiarilo a pomaly sa zmenilo na tenký stromček.

Vtedy sa Živa premenila na Kráľovnú stromov – oskоруšu s liečivými plodmi. V tú noc sa pri stromčeku objavili drobní škriatkovia. Prisahali, že ju budú chrániť navždy, lebo vedeli, že v jej konároch žije vzácne srdce matky života – Kráľovnej stromov. Na hraniciach chotárov stojí dodnes. Vznešená s korunou, ktorá objíma všetkých rovnako. Keď sa jej listov dotkne vietor, možno v nich začuť pokojný hlas života.

Cuketová baba

1 veľká cuketa
4 vajcia
1 šálka polohr. múky
1/2 šálky oleja
1 cibuľa
1/5 prášok do pečiva
soľ, vegeta, čierne korenie, majoránka
syr
cesnak

Cuketu umyjeme a nastrúhame na hrubom strúhadle. Cuketu necháme chvíľu postáť a šťavu zlejeme. K cukete pridáme prelisovaný cesnak, vajčička, nastrúhaný syr, prášok do pečiva, soľ, vegetu, majoránok a mleté čierne korenie.

Hlboký plech vymastíme maslom a vysypeme strúhankou.

Zmes vylejeme na plech a uhladíme.

Dáme piecť do vyhriatej rúry na 180 stupňov približne na 35-40 minút do zlatista.

Podávame s čerstvým zeleninovým šalátom alebo domácim dresingom.

Katka

Plánované akcie:

September - výstava plody našich záhrad

05.12.2025 - Mikuláš

Október - slávnosti pod rozhladňou na Hájnici

12.12.2025 - Vianočný trh a pečenie vianočných oblátok

31.10.2025 - lampiónový sprievod

— RELAX—SO—SPRAVODAJOM —

Vyriešené hlavolamy **spolu** vystrihnite a vhodte do schránky pri dverách OÚ do 20.11.2025.

Do obdĺžnika napíšte Vaše číslo domu. **Všetky správne riešenia budú odmenené magnetkami.**

číslo domu

	8			9	6		3	
	2		7	4				8
9		4					2	
		6	8				1	2
1	3			6			5	4
8	9				1	7		
		9					1	6
6				7	2		4	
	1		6	8			2	

Doplníte číslo?

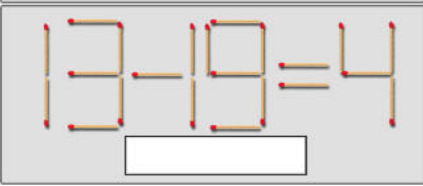
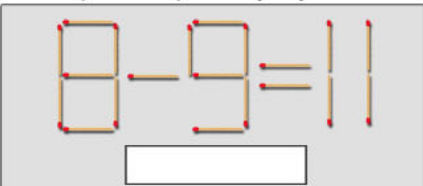
$$4 + 4 = 32$$

$$6 + 6 = 72$$

$$3 + 3 = 18$$

$$2 + 2 = \square$$

Zmeňte jednu zápalku a napíšte správny výsledok

Spravodaj pre Vás pripravili: redakcia a široký kolektív prispievateľov. Každému veľmi pekne ďakujeme.

Redakčná rada Štvrťanského spravodaja uvíta príspevky a návrhy pre nasledujúce číslo Štvrťanského spravodaja, ktoré nám môžete doručiť na e-mail: redakcia@stvratok.com alebo do poštovej schránky pri vchode Obecného úradu.

Spravodaj 3/2025 vyjde v decembri 2025. Svoje príspevky posielajte najneskôr do 20. 11. 2025

Vydáva Obecný úrad Štvrťok, Štvrťok 1, 913 05 Melčice-Lieskové, 032/649 02 94. Texty neprešli jazykovou úpravou. Všetky články a fotografie sú uverejnené so súhlasom autorov. Prebrať príspevky zo Štvrťanského spravodaja je možné len so súhlasom autorov článkov. Náklad: 200 ks, vychádza 3x ročne, nepredajné.